

Yttrande till finansutskottet över Europeiska kommissionens meddelande om en budgetreform

Till finansutskottet

Finansutskottet har beslutat att bereda utrikesutskottet, trafikutskottet, miljö- och jordbruksutskottet, näringsutskottet samt EU-nämnden tillfälle att senast den 5 mars 2008 avge yttrande över kommissionens meddelande SEK(2007) 1188 Budgetreform för ett Europa i förändring. EU-nämnden beslöt den 9 november 2007 att avge yttrande.

Bakgrund

Europaparlamentet, rådet och kommissionen kom i maj 2006 överens om den nu gällande finansieringsramen för perioden 2007–2013. I beslutet inkluderades en uppmaning till kommissionen att göra en genomgripande översyn av EU-budgeten. Kommissionen uppmanades att lägga fram en rapport om denna 2008–2009.

Budgetöversynen ska täcka alla EU:s utgiftsområden, inklusive den gemensamma jordbrukspolitiken. Även budgetens inkomstsida ska genomlysas. På grundval av översynsrapporten kan Europeiska rådet justera de nu gällande finansiella ramarna samt förbereda förhandlingarna inför perioden efter 2013.

För att förbereda rapporten om budgetöversynen presenterade kommissionen i september 2007 ett meddelande om budgetreform SEK(2007)1188. Meddelandet ska utgöra startskottet för en bred samrådsprocess i EU. Resultatet av samrådet kommer att bli en viktig utgångspunkt för kommissionens översynsrapport. Noteras bör att jordbrukspolitikens hälsokontroll och utvärderingen av sammanhållningspolitiken också kommer att vägas in i översynsrapporten.

Kommissionens samrådsprocess ska avslutas i april 2008. Därefter avser kommissionen utarbeta en vitbok som ska offentliggöras i slutet av 2008 eller i början av 2009. Kommissionen vill genomföra budgetöversynen utifrån ett

långsiktigt tidsperspektiv för att redan nu åstadkomma en budgetstruktur som ligger i linje med EU:s långsiktiga utmaningar.

Kommissionens meddelande om budgetöversynen

Meddelandet SEK(2007)1188 är indelat i tre huvudområden: beskrivning av det nuvarande budgetsystemet (inklusive grundläggande fakta om budgeten), diskussion om utmaningar för utformningen av den framtida EU-budgeten samt diskussion om budgetens finansiering.

Den nuvarande EU-budgetens förmåga att avspegla skiftande politiska prioriteringar

Vad gäller beskrivningen av det nuvarande budgetsystemet anför att EU:s budget är stor i absoluta tal (mer än 100 miljarder euro/år), men endast 2,5 % av de samlade offentliga utgifterna i EU. Budgetens storlek och struktur har ändrats efter hand: mellan 1985 och 2013 kommer t.ex. jordbrukspolitikens andel av budgeten att ha ändrats från knappt 71 % till 32 %. Strukturfonderna ökade samtidigt från knappt 11 % (1985) till knappt 36 % (2013). 2013 kommer 26 % av EU-budgeten att gå till olika konkurrenskraftsfrämjande åtgärder (inkl. åtgärder utanför EU och landsbygdsutveckling).

Enligt kommissionen är budgeten ett centralt instrument för att förverkliga EU:s politiska mål och en korrekt avvägning mellan behovet av stabilitet (fleråriga ekonomiska ramar) och flexibilitet (för att möta skiftande behov) är grundläggande. Kommissionen noterar att alla politikområden inte kräver utgifter på EU-nivå och att budgeten ska utnyttjas så effektivt som möjligt.

Utmaningar för en moderniserad EU-budget

Utgångspunkterna för kommissionens diskussion om utmaningar för utformningen av den framtida EU-budgeten är budgetdisciplin och europeiskt mervärde. Dessa principer ska underlätta prioriteringar inom en union som möter bl.a. följande utmaningar:

- en ökande mångfald och förändring i en allt komplexare global miljö, där EU:s utmaning består i att anpassa sig till strukturförändringar (inkl. hantering av sociala konsekvenser);
- vetenskapliga och tekniska framsteg, där EU bör främja kunskap, mobilitet, konkurrenskraft och innovation;
- en omvandling till en tjänsteekonomi, vilket ändrar arbetets natur;
- en förändring av åldersstrukturen i Europa, där EU behöver främja demografisk förnyelse;
- ett ökat behov av engagemang för solidaritet och social rättvisa, där EU behöver främja den ekonomiska och sociala sammanhållningen;
- klimatförändringar (inkl. påfrestningar på landsbygds- och havsmiljö), där EU behöver använda relevanta instrument till att begränsa klimatföränd-

- ringarna, likväl som till att bromsa tillväxttakten i utsläppen av växthusgas-
ser liksom att anpassa sig för klimatförändringens effekter;
- begränsade tillgångar på energi, där EU behöver säkerställa en hållbar och
konkurrenskraftig energiförsörjning;
- ett ökat migrationstryck, där EU behöver agera för säkrare gränser likväl
som att tänka nytt vad gäller hur migration ska hanteras;
- nya hot mot medborgarnas säkerhet, där EU behöver reagera effektivt för
att kunna bekämpa brottslighet och terrorism liksom begränsa risker för
transporter, miljö, hälsa och säkerhet;
- globaliseringen, där EU måste vara närvarande på den globala arenan, inkl.
främjande av stabilitet i närregionen, främja effektiv multilateralism,
människliga rättigheter och respekt för rättsstatsprincipen, bekämpning av
fattigdom etc.

Subsidiaritet (ett instrument får endast tillgripas om målet inte kan uppnås av
medlemsstaterna själva) och proportionalitet (det minst ingripande tillgängliga
redskapet för att nå ett mål) är enligt kommissionen de viktigaste kriterierna
för att avgöra det europeiska mervärdet av en utgift på EU-nivå. Genomfö-
randet av EU-politiken ska präglas av effektivitet och ändamålsenlighet.¹

Budgetens finansiering

Kommissionen noterar att EU:s inkomster hålls inom en i lag fastställd gräns
(1,31 % av BNI för anslag till åtaganden). Den främsta finansieringskällan
bygger på medlemsstaternas BNI (2013: 74 %). Övriga stora inkomstkällor är
tullar/jordbruksavgifter (13 %) och momsmedel (12 %).

Finansieringskällorna ska vara utformade så att de räcker till att genomföra
EU:s politik. De behöver grundas på den bästa möjliga balansen mellan ge-
mensamt överenskomna principer, exempelvis effektivitet, jämvikt, stabilitet,
enkelhet, ”synlighet”, kostnadseffektiv administration, ekonomiskt oberoende
och tillräckliga resurser. Kommissionen menar att finansieringssystemet bör
kunna anpassas bättre till ovanstående principer.

Korrigeringsmekanismerna (för Storbritannien, Nederländerna, Sverige,
Tyskland och Österrike) samt en rättighet för medlemsländerna att behålla 25
% av de traditionella egna medlen för egen räkning har gjort systemet svårbe-
gripligt.

¹ Viktiga frågor är följande: en avvägning mellan behoven att sprida och koncentrera
de ekonomiska resurserna; en avvägning mellan centraliserad och decentraliserad
förvaltning; fortsatta förenklingar och stärkta genomförandeinstrument; EU-medlens
hävstångseffekt; utnyttjande av genomförandeorgan; samfinansiering samt öppenhet,
synlighet och ansvar för budgetens förvaltning.

EU-nämndens överväganden

Regeringen har tidigare samrått med EU-nämnden inför förhandlingarna om långtidsbudgetar (Agenda 2000 och långtidsbudgeten 2007–2013), liksom inför löpande beslut i budgetrelaterade frågor inom ramen för Ekofinrådet. Nämnden uppmärksammar att införlivandet av en budgetöversyn i mandatet för den nu aktuella långtidsbudgeten utgjorde en viktig hörnsten i övervägandena inför godkännandet av denna, och ser fram emot detta tillfälle till en offentlig diskussion om EU-budgetens framtida inriktning.

Nämnden kommer även fortsättningsvis att behandla förhandlingarna om budgetöversynen samt, i förlängningen, den långtidsbudget som kommer att baseras på de genom översynen framförhandlade principerna. Nämnden välkomnar därför detta tillfälle att pröva på vilket sätt de gemensamma resurserna utnyttjas för att uppnå EU-samarbetets långsiktiga politiska mål.

Nämnden genomförde även, tillsammans med finansutskottet, den 6 december 2007 en offentlig utfrågning om budgetöversynen i syfte att fördjupa kunskapen om och utbyta synpunkter på denna. Inledningstalare var EU-minister Cecilia Malmström, ledamoten i Europeiska revisionsrätten Lars Heikensten samt verkställande direktören för finska näringslivets forskningsinstitut ETLA, Sixten Korkman.

Mot bakgrund av vad nämnden anfört ovan och i syfte att vara väl förberedd inför framtida samråd om EU:s budget väljer nämnden att kommentera arbetet med budgetöversynen och kommissionens meddelande från ett övergripande perspektiv i förhållande till utskottens mer tematiskt inriktade yttranden.

Nämnden anser det positivt att kommissionen på ett tidigt stadium och med en bred ansats möjliggör ett samråd med intresserade parter på såväl lokal, regional, nationell som europeisk nivå. Budgetöversynen är en del av ett långsiktigt arbete. Förhandlingarna kan dessutom komma att befinna sig i ett intensivt skede under det svenska EU-ordförandeskapet hösten 2009. Med tanke på detta är det naturligt att riksdagen tidigt och under hela processen är aktivt involverad i dessa frågor.

I samma anda vill nämnden poängtera vikten av att budgetöversynen blir genomgripande för att den ska kunna utmynna i en heltäckande modernisering av det nuvarande budgetsystemet. Detta är inte minst av vikt ur trovärdighets- och öppenhetsperspektiv. I begreppet heltäckande modernisering lägger nämnden även in betydelsen av att också hälsokontrollen av den gemensamma jordbrukspolitiken och översynen av sammanhållningspolitiken blir genomgripande och framåtsyftande. Eventuella beslut inom ramen för dessa översyner bör bidra till ytterligare reformer och utgiftsminskningar i budgetöversynen.

Utgångspunkterna för nämndens yttrande är subsidiaritet, proportionalitet, europeiskt mervärde och sund ekonomisk förvaltning. Med europeiskt mervärde menas enligt nämnden att samarbete på EU-nivå ska ge bättre verkan jämfört med om medlemsstaterna var för sig hade genomfört motsvarande

åtgärd. Med europeiskt mervärde menas också att EU-utgifter ska bidra till positiva (eller minska negativa) gränsöverskridande effekter. En övergripande princip måste vara budgetrestriktivitet.

Den nuvarande EU-budgetens förmåga att avspegla skiftande politiska prioriteringar

Nuvarande budgetsystem har kunnat uppvisa en viss flexibilitet över tid, genom att möta framväxande behov samtidigt som utgifterna som andel av BNI har minskat.

Trots detta, är ”de nya utmaningarnas” andelar av budgeten mycket låga eller saknas i vissa fall. Nämnden återkommer om lämpliga utgiftsprioriteringar under nästa avsnitt, ”Utmaningar för en moderniserad EU-budget”.

Nämnden anser att jordbrukspolitikens andel av den totala budgeten bör minska kraftigt och att fortsatta reformer krävs. Ramen för politikens utformning bör vara sådan att den stödjer produktion som tar hänsyn till miljö, konsumentintresse, djurskydd och säkra livsmedel. Den redan gjorda överföringen inom jordbruksbudgeten till landsbygdsutveckling (andra pelaren) är i denna mening positiv. Nämnden vill dock understryka vikten av att denna överföring inte tas till intäkt för att de totala utgifterna inom jordbrukspolitiken tillåts öka.

Nämnden anser även att strukturfondernas andel av den totala budgeten bör minska. Effektiviteten i strukturfonderna ifrågasätts av nämnden. Det centrala inför översynen av sammanhållningspolitiken är att ha en djupgående diskussion om vilka länder och regioner som verkligen kan dra nytta av sammanhållningspolitiken. Nämnden anser att det stöd som ges i första hand ska främja tillväxt och sysselsättning i de delar av unionen som har relativt sett lägst välbefinnande, även när behoven förändras över tid. Att medlemsstaterna i första hand själva ska ansvara för sin regionalpolitik är viktigt att understryka. Den sociala dimensionen bör, när det gäller fördelningen av resurserna, spela en viktig roll.

Utmaningar för en moderniserad EU-budget

En moderniserad EU-budget ska, enligt nämndens mening, vara överskådlig, tydlig i sina politiska prioriteringar och begriplig för EU-medborgarna.

De nämnda utmaningarna i meddelandet beskriver väl de framtidsfrågor som unionen står inför och som bör uppmärksammas i den framtida budgetstrukturen, om än rangordningen är oklar. För att uppnå en budget som svarar mot de beskrivna behoven krävs en genomgripande reformering av utgiftssidan och en omprioritering mellan utgifterna.

I detta sammanhang vill nämnden särskilt understryka vikten av att politikområden som prioriteras högt – även när dessa är nyligen tillkomna – får de resurser som krävs och att dessa ryms inom budgetramen. Nämnden vill

här särskilt understryka klimat- och forskningsområdena. Dessa motsvarar också väl definitionen på områden där det finns ett tydligt europeiskt mervärde och som därmed bör högprioriteras i unionens arbete. Inte minst inom klimatpolitiken finns tydliga behov av samordning för att nå de målsättningar som överenskoms vid Europeiska rådets möte i mars 2007.

I sammanhanget vill nämnden poängtera att prioritering av ett politikområde inte med nödvändighet ska innebära utgifter – målen kan också uppnås på andra sätt, t.ex. genom lagstiftning. Nya uppgifter får inte innebära att totalramarna ökar. Utöver vad nämnden tidigare anfört om jordbruks- och sammanhållningspolitiken vill nämnden framhålla att den s.k. globaliseringsfonden inte är ändamålsenlig.

Ansvar i samband med budgetens genomförande är en central fråga. Bättre styrning med klarare mål, tydligare ansvarsfördelning (inbegripet en ökad delegering) och förbättrade sanktionsmöjligheter är tre förbättringsområden som i sin tur skulle ge revisionsrätten förbättrade förutsättningar att granska budgeten och i förlängningen betydligt öka andelen korrekt hanterade medel.

En enklare, modernare budgetstruktur skulle även i sig ge förbättrade möjligheter till överblickbarhet och ansvarsutkrävande. Nämnden anser att en översyn av budgetens uppbyggnad bör ske. En sådan översyn kunde också tjäna till att förbättra samstämmigheten mellan de olika politikområdena.

Analys av hur en förändrad budgetprocess skulle kunna inverka på överblickbarhet, legitimitet, ansvarsfördelning samt budgetens innehåll bör genomföras.

Att effektivisera genomförandet av budgeten är en prioriterad fråga, men nämnden vill understryka vikten av att denna inte organiseras så, att möjligheter till öppenhet inskränks. Exempelvis bör inte resurser till översättningar till de olika medlemsspråken minska.

Det är graverande att revisionsrätten under ett stort antal år starkt kritiserat förvaltningen av gemensamma medel utan att tydliga förbättringar uppnåtts. Förvaltningen och kontrollen måste bli bättre på unionsnivå, samtidigt som medlemsstaterna måste ta sitt ansvar. Nämnden vill därför uppmärksamma att Sverige, tillsammans med ett antal andra medlemsländer, arbetar för att förbättra den inhemska förvaltningen av EU-medel. Regeringen kommer, efter avstämning med riksdagen, att sända in en nationell deklaration om kontrollen av EU-medel. Sådana nationella deklarationer bör även kunna bidra till att öka trycket på en förbättrad kontroll även på EU-nivå.

Budgetens finansiering

Enligt EU-nämndens mening ska EU:s inkomstsystem även i fortsättningen i huvudsak vara utformat som dagens system. Beskattningsrätt på EU-nivå ska inte införas. Systemet ska vara överskådligt och ha en tydlig struktur. Det måste också upplevas som legitimt samt möjliggöra en rättvis ansvarsfördel-

ning medlemsstaterna emellan. En rättvis ansvarsfördelning kan endast ske genom reformer både på inkomst- och utgiftssidorna.

Stockholm den 29 februari 2008

På EU-nämndens vägnar

Anna Kinberg Batra

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Anna Kinberg Batra (m), Sonia Karlsson (s), Staffan Danielsson (c), Carl B Hamilton (fp), Billy Gustafsson (s), Peder Wachtmeister (m), Carina Ohlsson (s), Christer Winbäck (fp), Ulf Holm (mp), Gustav Blix (m), Lars Lilja (s), Karl Sigfrid (m), Christina Axelsson (s) och Else-Marie Lindgren (kd).

Avvikande meningar

1. Yttrande till finansutskottet över Europeiska kommissionens meddelande om en budgetreform

Ulf Holm (mp) anför:

Till kommissionens meddelande om en budgetreform har majoriteten i EU-nämnden, de fyra borgerliga partierna och Socialdemokraterna, till stora delar skrivit ett yttrande till finansutskottet som är fylligt och tar upp ”allsvenska” uppfattningar och överväganden kring EU-budgeten som också vi från Miljöpartiet de gröna kan skriva under på. Men det finns också flera större frågor som vi hade önskat togs upp och där vi har avvikande mening jämfört med majoriteten.

Miljöpartiet tycker det är bra att en allmän budgetöversyn blir av och månar om att den nu genomförs på ett seriöst och öppet sätt. Målsättningen ska givetvis vara att man under denna översyn vågar och har möjlighet att ta upp saker som många, såväl i Sverige som inom EU, tar för givna. Därför är det viktigt att processerna med den s.k. hälsokontrollen inom jordbrukspolitiken och översynen inom sammanhållningspolitiken inte blir parallella processer till budgetöversynen, utan i högsta grad en samordnad del av hela EU:s budgetöversyn. Detta inte minst på grund av de bådasked ekonomiska och politiska omfång och de behov av reformering vi ser inom dessa områden.

När det gäller den nuvarande EU-budgetens förmåga att avspegla skiftande politiska prioriteringar anser Miljöpartiet att EU:s budget i och med femårsplanerna varit alltför rigid och därmed gjort att EU:s budget haft mycket svårt att förändras genom åren. Trots att miljöfrågorna varit i fokus under en längre tid kan detta ännu inte avspeglas i budgeten på ett tillfredsställande sätt. Bland annat kan man konstatera att klimatpolitiken inte getts tillräckliga resurser inom hittillsvarande budgetramar. De nya utmaningarnas andel av budgeten är liten och har också startat från en mycket låg nivå. Det ska här dock tilläggas att stora delar av klimat- och miljöpolitiken givetvis ska genomföras nationellt utifrån de olika förutsättningar som länderna har samt att en del handlar mer om lagstiftning än om rena budgetposter. Samtidigt är det viktigt att EU:s budget inte innehåller delar som gör att en aktiv klimatpolitik motverkas, vilket såväl strukturfonder som jordbrukspolitik gör. Detta synsätt borde EU-nämndens majoritet ha lyft fram i sitt yttrande.

Miljöpartiet anser att jordbrukspolitikens andel av den totala budgeten givetvis bör minskas kraftigt, men till skillnad från utskottsmajoriteten anser Miljöpartiet att även strukturfonderna bör minskas *kraftigt*.

I avsnittet om utmaningar för en moderniserad EU-budget har nämndsmajoriteten haft svårt att avgöra vad som är utmaningar för framtiden; man hänvisar i stort till kommissionens egna långa lista på förslag och namnger kli-

mat- och forskning som viktiga. Miljöpartiet delar inte åsikten att i vida ordalag ange t.ex. konkurrenskraft, brottsbekämpning, asylpolitik och utrikespolitik som nya utmaningar. Prioriteringen och rangordningen bör vara mer snäv. Miljöpartiet anser att budgeten måste anpassas så att framtidsfrågor som klimat- och miljöpolitik prioriteras och får en ökad andel av EU:s budgetram samt att EU:s budget klimatsäkras, dvs. att budgeten inte ska gå till verksamhet som förstör klimatet. Det betyder t.ex. mindre ekonomiska resurser till motorvägar och flygplatser och mer pengar till järnvägar. I just järnvägspolitiken finns ett klart mervärde för EU: Ska människor kunna ersätta flygresor (som förstör klimatet) med järnvägsåkande (som är bättre för miljön) krävs också att järnvägsnäten över gränserna förbättras och en kraftig utbyggnad av höghastighetståg inom och över nationsgränser görs. Vi anser det också vara en viktig prioritering att lyfta fram den sociala dimensionen samt att dessa två grundbultar genomsyrar alla politikområden i EU, detta för att optimal samordning ska kunna ske. Det får inte fortsätta att vara vattentäta skott mellan de olika politikområdena.

Miljöpartiet anser att det bör tillsättas en särskild arbetsgrupp på EU-nivå för att se över EU:s budget utifrån klimatfrågan, som ett led i den påbörjade översynen, och se på hur och inom vilka områden åtgärder krävs för att EU-budgeten ska kunna klimatsäkras. Det borde ligga både i ett svenskt och i ett EU-intresse att försöka vrida budgeten till en utveckling som inte påskyndar klimatförändringarna. Tyvärr är det ju så att stora delar av EU:s budget i dag är direkt klimatförstörande, trots de storslagna målsättningarna som sattes vid EU-toppmötet i mars 2007 om att bl.a. sänka utsläppen med 20 % fram till 2020. Miljöpartiet beklagar att utskottsmajoriteten inte velat lyfta upp frågan om att klimatsäkra budgeten till ett svenskt krav att driva i EU.

Miljöpartiet delar givetvis utskottsmajoritetens texter kring att den s.k. globaliseringsfonden inte är ändamålsenlig, att de krav som revisionsrätten lyft fram för att bättre kunna granska hantering av medel finns med och vikten av att översättningar m.m. inte inskränks.

Miljöpartiet ser att det finns möjlighet att begränsa EU:s budget ytterligare, vilket vi ansåg vara möjligt också när nuvarande femårsbudget godkändes av riksdagens samtliga andra partier i december 2005. En reformerad och mer framtidsinriktad budget torde kunna förbättra den svenska nettopositionen avsevärt, dvs. att Sverige betalar betydligt mindre till EU:s budget.

Ökad öppenhet för att begränsa möjligheterna till oegentligheter, korruption och bedrägerier på EU-nivå är ett krav som tyvärr fortfarande är aktuellt. Att revisionsrätten på 13 år inte kunnat avge en enda ren revisionsberättelse är skandal. Det är också viktigt att trycka på att EU-budgeten inte ska betraktas som EU:s pengar, "någon annans", med vilket vi menar att det tycks finnas en uppfattning hos många att just EU:s pengar kan man slösa och leka med, jämfört med de nationella som man ser som "sina" egna pengar och håller hårt i. Miljöpartiet delar åsikten som förs fram av EU-nämndens majoritet, nämligen att också de nationella myndigheterna har ett stort ansvar men att det inte fräntar EU-kommissionen ansvar för pengarna eftersom den har slut-

ligt ansvar och det är den EU-parlamentet och att ministerrådet ska ge ansvarsfrihet. Frågan om s.k. whistle-blowers är också fortfarande aktuell.

Slutligen gäller det avsnittet om budgetens finansiering. Miljöpartiet säger nej till varje form av beskattningsrätt på EU-nivå, precis som utskottsmajoriteten. Behovet av en förbättring av Sveriges nettoposition är viktig, främst genom minskade avgifter. Vi ser det också som viktigt att man ser över budgetprocessen. I den europeiska debatten har det lags fram förslag om att man först bör fastställa hur mycket varje land ska betala netto, och först därefter gå in på hur pengarna fördelas. Ordningen i dag är ju att man först fastställer hur mycket länderna ska betala, och därefter slåss man om var utgifterna ska ligga, vilket gör att nationella ministrar frestas att driva på för dåliga utgifter bara för att de vill plocka politiska poäng genom att sänka nettoavgiften. Det vore önskvärt att EU eller Sverige tittade närmare på denna del av budgetprocessen och gjorde en analys av vad en förändrad sådan skulle innebära.

2. Yttrande till finansutskottet över Europeiska kommissionens meddelande om en budgetreform

(v) anför¹:

Vänsterpartiet vill stärka friheten för det nationella självbestämmandet både i och utanför EU. Därför vill vi dra ned på EU:s intäkter och utgifter generellt. Överlag skulle de verksamheter som i dag administreras av eller via EU kunna skötas både mer demokratiskt och ekonomiskt sett effektivare om de i stället låg på medlemsländerna själva. I det här yttrandet vill vi särskilt lyfta fram de två största utgiftsposterna: jordbrukspolitik och strukturfonds- och regionalpolitiken.

Vi är djupt kritiska till EU:s jordbrukspolitik – inte enbart för att den är oerhört kostsam utan också för att den är ineffektiv, byråkratisk, inbjuder till fusk och är djupt orättfärdig mot tredje världen. Den gynnar dessutom en utveckling mot storskaliga industriella jordbruk med långa djurtransporter. Vi vill att jordbrukspolitik till allra största del återförs till medlemsländerna.

Även strukturfonds- och regionalpolitiken är ineffektiv och byråkratisk. Den omges av omfattande fusk och oegentligheter, låser in regioner i bidragsberoende och försvårar skapandet av riktiga jobb i offentlig sektor eftersom det kring många av de tillfälliga projekten krävs offentlig medfinansiering. Politikområdet bör i allt väsentligt återföras till medlemsländerna.

Den del av EU-budgeten som inte rationaliseras bort bör finansieras med avgifter relaterade till medlemsländernas respektive ekonomiska styrka. Rabatten för framför allt Storbritannien bör avvecklas.

EU:s brister i att hantera ekonomiska frågor har visat sig tydligt i den ständiga revisionskritiken. Den syns också i oförmågan att fatta beslut baserade

¹ Se EU-nämndens protokoll 2007/08:24 § 6.

på forskningsläget i klimatfrågan: EU har hittills misslyckats fullständigt med sitt system för utsläppsrättigheter. Vi menar att den här sortens ekonomiska fiaskon hänger tätt ihop med EU:s konstruktion, där kommissionens tjänstemän trots sitt avgörande inflytande inte står under demokratisk kontroll.

Innehållsförteckning

Bakgrund	1
Kommissionens meddelande om budgetöversynen	2
EU-nämndens överväganden.....	4
Den nuvarande EU-budgetens förmåga att avspegla skiftande politiska prioriteringar	5
Utmaningar för en moderniserad EU-budget.....	5
Budgetens finansiering	6
Avvikande meningar	8